

De 3 pijlers van succesvol overheidsbeleid

De zwakte bij de uitvoering van overheidstaken ligt niet zozeer in de onbekendheid met wat er moet gebeuren, maar meer met h oe dat moet worden bereikt of gerealiseerd. Terwijl personen vaak getraind zijn in het identificeren van wat er gedaan moet worden, loopt veel stuk op de manier waarop het betrokken werk in uitvoering wordt genomen.

Mr Hans Lim A Po sprak bij de afsluiting van de eerste MPA- (Master of Public Administration) training in ons land, aan het FHR Institute of Social Studies op 2 februari 2007, de geslaagden toe over wat de opleiding onder meer met hen zelf heeft gedaan.

In de meeste werkstukken of papers, die voor de afsluiting van de studie door de studenten waren gemaakt, kwam, volgens hem, steeds hetzelfde element terug. Of het nu om institutionele versterking van diensten gaat, de vuilophaal, de ondervraging van misdaadverdachten, steeds kwam naar voren hoe goede plannen stuklopen op een zwak 'takennetwerk'. Onderlinge samenwerking binnen en tussen overheidsdiensten, en tussen overheidsdiensten en niet-overheids actoren, laat veel te wensen over en vormt in feite de Achillespees van de overheid.

De MPA-opleiding heeft de studenten het belang van het proces en de context laten zien, waarlangs en waarbinnen doelen gerealiseerd worden; en heeft hun de vaardigheid gegeven om daar effectief en creatief in te zijn.

Daar spelen drie kernfactoren bij mee:

1. het inzicht in de context waarbinnen het eigen werk wordt verricht; eerst de context van het nationaal beleid en wet- en regelgeving, waarbinnen dat werk geplaatst moet worden, vervolgens de internationale dimensie: onder meer de verplichting van het land ten aanzien van de naleving van geratificeerde verdragen;
2. het inzicht in de ruimte waarbinnen men zijn werk kan doen, de omgeving waar men wel invloed op heeft, en waarbinnen concrete resultaten kunnen worden bereikt, ook al heeft men geen invloed op de ruimere context die in feite veranderd zou moeten worden;
3. de erkenning van het belang van een effectief takennetwerk voor de uitvoering van overheidstaken waarbij, mede door de complexiteit ervan, regerings- en niet-regerings actoren goed op elkaar moeten leren inspelen, met voor de overheid daarbij een sturende, stimulerende rol.

Ontwikkelingsinstrumentarium

Hiermee wordt in feite het instrumentarium benoemd van effectief overheidsbeleid: de verantwoordelijkheid jegens de internationale verplichtingen en het nationale beleid; de effectiviteit van de eigen inspanning ('result oriented management'); en de juiste samenwerking van de sociale partners.

Met dit instrumentarium kunnen belangrijke resultaten worden bereikt, in ieder geval wat een regering zich in overleg met het parlement voorneemt om, in dienst van de eigen samenlevings- en ontwikkelingsvisie, op jaar en meerjaren basis te realiseren.

Het vergt nieuwe vaardigheden, zoals het leren omgaan met internationale verplichtingen en met het overstijgen van weerbarstige muren die sociale partners in de samenleving zo lang van elkaar gescheiden hielden: overheid, bedrijfsleven en NGO's of 'civil society'. Het zijn deze vaardigheden die in de MPA-opleiding verworven worden, maar die in feite ook doorgegeven zouden moeten worden naar de lagere echelons van het overheidsapparaat en de totale samenleving. Nogmaals: we weten wat er moet gebeuren, we weten nu ook hoe we dat

moeten doen; nu moet de bereidheid nog getoond worden – de politieke wil- met dit geïntegreerde ontwikkelings instrumentarium aan de slag te gaan.